

donosi zakone o već točno određenim stvarima u »Prethodnim napomenama« liturgijskih knjiga, često prenosi onaj isti tekst i tako pokazuje da do njih veoma mnogo drži. Jer je kodeks ponekad proširio, odnosno suzio, odredbe sadržane u liturgijskim knjigama, naša je kongregacija te promjene sabrala u jedan sveščić sa svrhom da ih se uvede u knjige radi njihova usklađivanja s novim zakonima.

Preveo: Marinko Bilić, OSB

DESET GODINA NEZAPAŽENOG DOKUMENTA O MISI

Vodeći računa o tome da euharistijska slavlja za odrasle ne mogu u potpunosti ostvariti sebi svojstvenu snagu na djeci i uzimajući u obzir saznanja psihologije da se djeca formiraju religioznim doživljavanjem u djetinjstvu i ranoj mladosti, Sveta kongregacija za bogoštovlje je 1. studenoga 1973. g. priredila posebni direktorij za mise s djecom.¹ Godinu dana kasnije, ista je kongregacija odobrila tri euharistijske molitve za takve mise.² Oba dokumenta su ubrzo nakon objavljivanja prevedena na hrvatski jezik³ i tako postala dostupna najširim krugovima pastoralnih djelatnika.

Važnost same stvari o kojoj se radi i spomenuti pothvati za oživotvorenje iznesenih ideja poticali su očekivanje da će to biti objeručke prihvaćeno i praktično ostvarivano. Na žalost, izgleda da se u ovom desetljeću to nije obistinilo. Barem ne u tolikoj mjeri koju zaslužuje sama stvar u sebi. Jer, radi se o veoma ozbiljnom i teškom problemu uvođenja djece u euharistijsko slavlje.

Da bi se doprinijelo popunjavanju tog nedostatka, u organizaciji katedre za liturgiku i pastoral Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Zagrebu i »Glasa Koncila« upriličeno je 2. i 3. lipnja ove godine znanstveno savjetovanje o Direktoriju za mise s djecom. Broj sudionika ovoga savjetovanja je opravdao potrebnost održavanja takvog skupa. Odazvalo se, naime, svega 50-tak. Podaci za tu prigodu upriličene ankete bili su isti pokazatelj: od 1700 adresanata stiglo je 250 odgovora u kojima većina odgovara glasi: misna slavlja po uputama Direktorija upriličuju se rijetko ili nikada. Sve to potvrđuje tvrdnju: Direktorij za mise s djecom i tri euharistijske molitve za te mise, tzv. »dječji kanoni« nezapaženi su dokumenti. Vjerojatno je tome doprinio i nedostatak praktične upute

¹ Directorium de Missis cum pueris, *Acta Apostolicae Sedis*, LXVI (1974), 30-46.

² *NOTITIAE*, 101 (1975), 4-11.

³ »Neslužbeni prijevod« Direktorija je objelodanjen u *Službi Božjoj*, 1974. br. 1, 17-29. »Euharistijske molitve za mise s djecom« odobrila je BKJ 14. svibnja 1976. g. a izdala KS kao posebno izdanje 1977. godine.

BKJ i nedovoljno zauzimanje pojedinih ordinarija. Deseta obljetnica izdanja tih dokumenata i proslava naših vjernih i euharistijskih jubileja dobra je prigoda da se pokuša ispraviti propušteno.

U tome bi uvelike mogao pomoći najavljeni zbornik radova spomenutoga znanstvenog savjetovanja u kome će se naći održana predavanja: *Liturgija i kateheza* (dr. Alojzije Hoblaj), *Direktorij o misama s djecom*, liturgijsko-katehetska analiza (dr. Vladimir Zagorac), *Kanoni za mise s djecom*, katehetsko-liturgijski prikaz (prof. Franjo Grujić), *Glazba u misama s djecom*, muzikološka načela i kriteriji (Pero Gotovac). Ako se tim teoretskim predavanjima pridodaju iskustva pastoralaca s terena i uzmu u obzir iskustva drugih naroda, mogla bi se na temelju toga stvoriti neka konkretna usmjerenja. To je puno više i teže od običnog provođenja dokumenata na živi jezik. Ali treba pokušati bez velike bojazni da će biti nedostataka. Jer, najveći je nedostatak ništa ne poduzimati. Zbog toga svaki pokušaj treba pozdraviti i podržati kao doprinos da djeca u obredima i molitvama Crkve lakše shvate značenje mise i potpuni se uključe u život Crkve.

M. Babić

»DAR OTKUPLJENJA«

APOSTOLSKA POBUDNICA IVANA PAVLA II.

*25. ožujka 1984. papa Ivan Pavao II. uputio je redovnicima i redovnicama Apostolsku pobudnicu pod naslovom »Dar otkupljenja« koja osvjetljava redovničko posvećenje svjetlom otajstva otkupljenja. Donosimo u hrvatskom prijevodu dio teksta pobudnice koji se odnosi na liturgiju.**

7. Zvanje vas je privedo na redovničko zavjetovanje, kojim ste se posvetili Bogu po služenju Crkve i ujedno uključili u svoju redovničku obitelj. Zbog toga vas i Crkva drži prvenstveno za ljude »posvećene« Bogu posvetom u Isusu Kristu kojem ste jedinom predani u svojini. Tim je posvećenjem određeno mjesto koje zauzimate u velikoj zajednici Crkve, naroda Božjega. Isto posvećenje unosi ujedno u sveopće poslanje toga Božjeg naroda posebno bogatstvo duhovnih i nadnaravnih sredstava: posebni oblik života, pružanje svjedočanstva, vršenje apostolata, čuvajući vjerno poslanje svoje ustanove, njezinu identičnost i njezinu duhovnu baštinu. Sveopće poslanje naroda Božjega počiva i temelji se na misijskom poslanju samoga Krista — proroka, svećenika, kralja — u kojem

⁴ Notitiae, 20/1984, 239-241.